

The Sociology and Value Imprints of Purananuru: An Evolutionary Perspective from Tribal Society to a Land-owning System

Mrs. M. Bhuvaneswari*,

B.Lit., M.A. Research Scholar, Reg. No: 12089/Ph.D/K8/Tamil/Part-time/July 2015, Urumu
Dhanalakshmi College, Kattur, Tiruchirappalli – 620019

Email: E-mail: mbuvana.ramesh@gmail.com

Dr. E.R. Ravichandran, M.A., M.Phil., Ph.D.**

Research Supervisor & Principal, Urumu Dhanalakshmi College, Tiruchirappalli - 620019.

Abstract:

Purananuru, a seminal work of Sangam literature, stands as both a historical reflection of the heroic age of the Tamil people and a repository of their cultural and ethical traditions. This research paper analyzes the various stages of social evolution as recorded in the verses of Purananuru. Specifically, it examines the transformation from an egalitarian tribal society, characterized by a classless and communal way of life, into a land-owning society where property and ownership became dominant. This transition, driven by the growth of material production and commerce, is analyzed based on the sociological frameworks defined by scholars such as Kovai Gnani, Na. Vanamamalai, and Me. Thu. Rasukumar.¹

Furthermore, the paper extensively discusses the philosophical and sociological impacts of the core values that sustained the family structure amidst these societal shifts. These include domestic valour (Manaiyil Veeram) and the perception of children as wealth (Kuzhanthai Selvam). The study also explores the socially transformative power of education¹ and the profound significance of generosity (Eegai),¹ which was revered as a fundamental duty essential for livelihood. The righteous conduct of the Sangam poets, who upheld their integrity even in poverty, serves as a testament to how these ancient Sangam-era values can fulfill the needs of contemporary society.

Keywords : *Purananuru, Sangam Society, Tribal Society, Land-owning System, Value of Education, Generosity, Family Values, Social Evolution.*

References:

1. Aiyengar, P. T. Srinivasa. (இனக்குழுச் சமூகம் குறித்த கருத்து).¹
2. Aravaanan, K. P. தமிழ் இலக்கியச் சமூகவியல். (ப. 63).¹
3. Engels. (முதல் வேலைப்பிரிவினை குறித்து).¹
4. Gnanavel, Kovai. (உடைமைக்கு ஆதிக்கம் குறித்த கருத்து).¹
5. Kizhar, Perun-kunrur. (வறுமைப் பாடல்: விருந்து கண்டு ஒளியும் திருந்தா வாழ்க்கை குறித்து).¹
6. Nambi, Pandiyan Arivudai. (மக்கட் செல்வம் குறித்து).¹
7. Periyar. (இலக்கியக் கொள்கை குறித்து; விடுதலை 30/12/70 பக். 3-4).¹
8. Raasukumar, Mae. Thu. (சமுதாய அமைப்பு குறித்த வரையறை).¹
9. Sathanar, Perun-thalai. (வறுமைப் பாடல்: ஆம்பி பூத்தல் குறித்து).¹
10. Vanamamalai, Na. (அரசு கட்டமைத்த காலம் குறித்த கருத்து).¹
11. Veerayanar, Veerai. (மனையில் வீரம், உயிரினப்பற்று குறித்து).¹
12. புறநானூறு. (அரிசில்கிழார், வெள்ளை மாறனார், பெருஞ்சித்தனார், ஆலூர் மூலங்கிழார், பெரும்பதுமனார் பாடல்கள்).¹
13. திருக்குறள். (கல்வி அதிகாரம்).¹
14. தொல்காப்பியம். (ஈயென் கிளவி இழிந்தோன் கூற்று - 928).¹
15. உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம். தமிழ் இலக்கியக் கொள்கை. 1975. (தொகுதி - ஐ ப.4).¹

Author Contribution Statement: NIL. **Author Acknowledgement:** NIL. **Author Declaration:** I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

License

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).

புறநானூற்றுச் சமூகவியலும் விழுமியப் பதிவுகளும்: இனக்குழுச் சமூகம் முதல் நிலவுடைமை அமைப்பு வரையிலான பரிணாமப் பார்வை

*திருமதி.ம. புவனேஸ்வரி,பி.லிட், எம்.ஏ, ஆய்வாளர், பதிவேண்: 12089/Ph.D/K8/Tamil/Part-time/July 2015 , உருமுதனலெட்சுமி கல்லூரி, காட்டூர், திருச்சி-620019.

**முனைவர் இ.ஆர். இரவிச்சந்திரன்., எம்.ஏ, எம்.பில், பி.எச்.டி, ஆய்வு நெறியாளர், முதல்வர், உருமு தனலெட்சுமி கல்லூரி, திருச்சிராப்பள்ளி - 620019.

சுருக்கம் (Abstract)

சங்க இலக்கியத்தின் புறநானூறு, தமிழ் மக்களின் வீரநிலைக்கால வாழ்வின் வரலாற்றுப் பிரதிபலிப்பாகவும், பண்பாட்டு மரபுநெறிகளின் பெட்டகமாகவும் திகழ்கின்றது. இந்த ஆய்வறிக்கையானது, புறநானூற்றுப் பாடல்களில் பதிவாகியுள்ள சமுதாயப் பரிணாம வளர்ச்சியின் பல்வேறு கால கட்டங்களைப் பகுப்பாய்வு செய்கிறது. குறிப்பாக, இன வேறுபாடற்ற சமத்துவ வாழ்க்கை கொண்ட இனக்குழுச் சமுதாயம், பொருள் உற்பத்தி மற்றும் வணிக வளர்ச்சியின் காரணமாக, எவ்வாறு உடைமைக்கு ஆதிக்கம் ஏற்பட்ட நிலவுடைமைச் சமூகமாக உருமாறியது என்பதை சமூகவியல் அறிஞர்களின் (கோவை ஞானி, நா. வானமாமலை, மே. து. ராசுக்குமார்) வரையறைகளின் அடிப்படையில் ஆய்வு செய்கிறது.¹ மேலும், சமுதாய மாற்றங்களின்போது குடும்பக் கட்டுமானத்தை நிலைநிறுத்திய விழுமியங்களான மனையில் வீரம், குழந்தைச் செல்வம் ஆகியவற்றுடன், சமூகப் புரட்சியை ஏற்படுத்திய கல்வி¹ மற்றும் வாழ்வாதாரக் கடமையாகப் போற்றப்பட்ட ஈகை¹ ஆகிய உயர் பண்புநெறிகளின் தத்துவார்த்த மற்றும் சமூகவியல் தாக்கங்கள் விரிவாக விவாதிக்கப்பட்டுள்ளன. வறுமையிலும் செம்மை காத்த புலவர்களின் அறவாழ்வு, சங்ககால விழுமியங்கள் இக்கால சமூகத்தின் தேவைகளை எவ்வாறு பூர்த்தி செய்கின்றன என்பதை உறுதிப்படுத்துகின்றது.

முக்கியத் திறவுச் சொற்கள் (Keywords): புறநானூறு, சங்ககாலச் சமுதாயம், இனக்குழுச் சமூகம், நிலவுடைமை அமைப்பு, கல்வி விழுமியம், ஈகை, குடும்ப விழுமியம், சமூகப் பரிணாமம்.

1. அறிமுகம் (Introduction)

1.1. புறநானூற்றின் பொதுவான கண்ணோட்டம் மற்றும் வரையறை

சங்க இலக்கியங்களில் புறப்பாடல்களை உள்ளடக்கிய புறநானூறு¹ என்பது பொதுவாக, மன்னர்களையும் வீரர்களையும் மையமாகக் கொண்ட போர் நிகழ்வுகளைச் சித்தரிப்பதாகக் கருதப்படுகின்றது. பாடப்படும் ஆண்மகளின் ஒழுக்க உணர்வுகளை வெளிப்படுத்துவது பாடாண் திணை ஆகும்.¹ வீரத்திலும், போரிலும், ஈகையிலும் வல்லமை படைத்தவனே பாடப்படும் தகுதியை உடையவனாக இருந்திருக்கின்றான். சங்கப் புலவர்கள் மன்னர்களையும் வீரர்களையும் மையமாகக் கொண்டு பெரும்பண்பாட்டை மனிதச் சமூகத்திற்குக் கொடையாக அளித்தனர். இது வீரத்தின் மேன்மையை வலியுறுத்தினாலும், பண்டைய தமிழ்ச் சமுதாயம் வெறும் போர் வெறிச் சமுதாயமாக மட்டும் திகழவில்லை.¹ மாறாக, இச்சமுதாயம், மனித வாழ்வு கடைப்பிடிக்க வேண்டிய பல நல்லறங்களை வலியுறுத்தியதுடன், மறம் இழுக்கா மான வீரத்திற்கும் முக்கிய இடம் கொடுத்துள்ளது. இதன்

காரணமாகவே, அச்சமுதாயம் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்குப் பின்னரும் போற்றப்படுகின்ற நல்ல சமுதாயமாக விளங்குகிறது.¹

1.2. சமூகவியல் ஆய்வின் இன்றியமையாமை

சங்க இலக்கியக் காலச்சூழல், விலங்கு மனிதன் முழுமனிதனாகப் பண்பட்ட நிலையடைந்து, வரலாற்றில் அடையாளப்படுத்தப்பட்ட சங்க இலக்கியக் காலத்தின் கடைசி வரை உள்ள பெரிய கால இடைவெளியை உள்ளடக்கியது.¹ இந்த நீண்ட கால இடைவெளியில் உள்ளாக்குள் சமுதாய மாற்றங்கள் நடைப்பெற்று வந்தபோதிலும், இலக்கியத்தின் பாடுபொருளில் எவ்வித மாற்றமும் தென்படவில்லை.¹ இதன்மூலம், சங்க இலக்கியம் என்பது மாறாதிருந்த கால எல்லையை வரையறுத்துச் சிறு சமூகக்குறிப்பைத் தருவதன்று, மாறிக் கொண்டிருந்த ஒட்டுமொத்த சமுதாயத்தின் அகலமான பதிவுகளை வெளிப்படுத்தியிருக்கின்றது என்பது தெளிவாகின்றது.¹

சமுதாய மாற்றங்களோடு பின்னிப் பிணைந்த மக்கள் கூட்டம், நிகழ்காலத்தின் ஒழுங்கற்ற நிலையை மையமாகக் கொண்டு, வரைமுறைகளையும் சமுதாய ஒழுக்கலாறுகளையும் வெளிப்படுத்த முற்பட்டிருக்கின்றது.¹ மனிதனின் உயர் வாழ்க்கைக்கு மட்டுமல்லாமல், மனித சமுதாய வளர்ச்சிக்கும் ஏற்றதாக இலக்கியம் இருக்க வேண்டும், நாகரிகத்தைப் புகட்ட வேண்டும், ஒழுக்கம், அறிவு போன்ற உயரிய குணங்களைக் கொண்டதாக இருக்க வேண்டும் என்ற பெரியாரின் நிலைப்பாட்டினை ¹ புறநானூறு நிறைவேற்றியுள்ளது. இலக்கியம் என்பது நம் குறிக்கோள்களையும், கொள்கைகளையும் வெளிப்படுத்துவது (இலக்கு + இயம்) என்ற பொருள் கொள்வதாயின், புறநானூறு தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் உயர் பண்பாட்டு மரபுகளைப் பதிவு செய்துள்ள விழுமியப் பெட்டகமாகத் திகழ்கின்றது.

1.3. ஆய்வின் நோக்கம் மற்றும் அணுகுமுறை

சங்க இலக்கியக் காலச்சூழல், இனக்குழுச் சமுதாயம் சிதைந்த நிலமானிய சமுதாயமும், அரசும் வளர்ச்சி பெறுவதை சுட்டிக்காட்டுகின்றது.¹ க. ப. அறவாணன் குறிப்பிடுவதுபோல, சங்க இலக்கியங்கள் 700 ஆண்டு கால இடைவெளியில் எழுதப்பட்டமையால், அவை திராவிட மானிடவியலின் பல்வேறு கால கட்டங்களைக் காட்டுவதாகக் கொள்ளுதலே சரியான அணுகுமுறையாகும்.¹

இந்த ஆய்வானது, சங்ககாலச் சமுதாய மாற்றங்களின்போது, தனிமனித உணர்வுகளில் உதித்த உயர் சிந்தனைகள் எவ்வாறு சமுதாயத்தை நெறிப்படுத்தும் வகையில் இலக்கியங்களாகத் தோற்றம் பெற்றன என்பதை ஆராய்கிறது. கரடுமுரடான தனிமனித வாழ்விலிருந்து மரபு நெறிகள் குழுவினரிடம் விரிவடைந்து, மற்றவர்க்குப் பயன்படும் வகையில் பொதுப்பண்பாக நிலைநிறுத்திய காலக்கட்டத்திலேயே இலக்கியம் தோன்றி உள்ளது.¹ இந்த ஆய்வில், இலக்கியத்தில் சமுதாயத்தின் பங்கினையும், சமுதாயத்தில் இலக்கியத்தின் பங்களிப்பையும் ஆய்வு செய்யும் சமூகவியல் அணுகுமுறை பயன்படுத்தப்படுகிறது.¹ புறநானூற்றில் வெளிப்படும் உயர் பண்புநெறிகள், காலங்கடந்தும் அனைத்துத் தரப்பு மக்களுக்கும் உயிர் ஊட்டுவனவாக அமைந்து, நிகழ்காலத் தமிழ்ச் சமூகத்தின் உயர் பண்பாட்டு நெறிகளாக அடையாளப்படுத்தப்படுகின்றன.

2. சங்ககாலச் சமுதாயப் பரிணாமமும் சமூக அமைப்புகளும்

2.1. இனக்குழுச் சமூகம்: சமத்துவமும் தாய்வழிச் கட்டமைப்பும்

சங்க காலத்திற்கு முன் தமிழகத்தில் நிலை கொண்டிருந்த சமுதாயம், இன வேறுபாடற்ற சமுதாயம் ஆகும். இது, உலகெங்கும் நிலவிய இனக்குழுச் சமத்துவ வாழ்க்கையின் அடிப்படையில் அமைந்திருந்தது. தமிழகத்தில் இனக்குழுக்கள் திணைகளின் அடிப்படையில் பாகுபடுத்தப்பட்டிருந்தன என்ற மானிடவியல் விளக்கத்தைப் பி. டி. சீனிவாச அய்யங்கார் போன்ற அறிஞர்கள் எடுத்துக்காட்டியுள்ளனர்.¹ இனக்குழுக்களாக வாழ்ந்த மக்கள் வேட்டையாடியும், உணவைச் சேகரித்தும் வாழ்க்கை நடத்தி வந்தனர். பகுத்துண்டு வாழ்ந்த வேட்டைச் சமுதாயத்தில், தாய்வழிச் சமுதாயமே தோற்றம் பெற்றது.¹ பெண் உறவும் தாயன்பும் பெண்ணிற்கு முதலிடம் தந்தன. காடுகிழாள், கொற்றவை போன்றோர் சமுதாயத் தெய்வங்களாக விளங்கினர்.¹ இந்தத் தொடக்க நிலைச் சமூகத்தில் வேலைப்பிரிவினைக்கு இடம் இருந்ததில்லை. குழு ஒற்றுமையும், குலச் சமத்துவமும் இந்த மக்களின் வளமையாக இருந்தன. இந்த இனக்குழுச் சமூகத்தின் சிக்கல்களை முடிவு செய்ய, மன்றம், நாளிருக்கை, நாளவை போன்ற பொதுக்கூட்டங்கள் இருந்தன.¹

2.2. பரிணாம மாற்றத்திற்கான பொருளாதார உந்துதல்கள்

சமுதாய வழியில் ஏற்பட்ட முதல் மாபெரும் வேலைப்பிரிவினை, கால்நடை வளர்க்கும் குலங்கள் பிரிந்துபோன நிலைதான் என்று ஏங்கல்சு குறிப்பிடுகின்றார்.¹ இந்த வேலைப்பிரிவினையும், வேளாண் தொழிலில் மாடுகள் இழுக்கும் கலப்பை பயன்படுத்தப்பட்ட பிறகு ஏற்பட்ட மாற்றங்களுமே தாய்வழிச் சமுதாயம் நீக்கப்படுவதற்கு அடித்தளமிட்டன.¹

சங்க காலம் என்பது சமூக மாறுதல் நடைபெறும் காலக்கட்டமாகும். கோவை ஞானியின் கருத்துப்படி, பழைய இனக்குழுச் சமூகம் சிதைந்து, பொருள் உற்பத்தி மற்றும் வணிகம் முதலியவை பெருகும் நோக்கில் உடைமைக்கு ஆதிக்கம் ஏற்பட்ட காலமாகும்.¹ உடைமை ஆதிக்கம் ஏற்பட்டபோது, சமூக நிறுவனங்களும் மாறின. முன்னைய சமத்துவச் சமூக நிலைகளை விரும்பும் சான்றோர் களவு மணத்திற்கு ஆதரவு தேடி கவிதைகள் எழுதினாலும், பெற்றோர் தம் தகுதிக்கு ஒத்த மணமகனைத் தேடும் முறை நடைமுறைக்கு வந்தது.¹ மேலும், பாரி முதலிய இனக்குழுத் தலைவர்கள் ஒழிக்கப்பட்டு, நால்வரிசைப் படைகளோடு வரும் மருதநில வேந்தர்கள் ஆட்சி ஏற்படுத்தப்பட்டது. உடைமைக்கும் அரசுக்கும் வெற்றி கிட்டியபோது, சங்க இலக்கியம் முடிவடைய நேர்ந்தது.¹

மாடுகள் இழுக்கும் கலப்பையின் அறிமுகம் போன்ற அடிப்படை வேளாண் தொழில்நுட்ப மாற்றம், நேரடியாகத் தாய்வழிச் சமூகத்தின் கட்டமைப்பை உடைத்து, சமூக நிறுவனங்களை வடிவமைப்பதில் பொருளாதார உற்பத்தி முறைகளும் கருவிகளும் முதன்மைப் பங்காற்றின என்ற சமூகவியற் கோட்பாட்டை உறுதிப்படுத்துகின்றது.

2.3. அறிஞர்களின் சமூகவியல் வரையறைகள்

சங்க இலக்கியக் காலத்தை வரையறுப்பதில் அறிஞர்கள் ஒருமித்த கருத்துகளை வெளிப்படுத்துகின்றனர். மே. து. ராசுக்குமார், சங்க இலக்கியக் காலச்சூழலில் இருவகை சமுதாய அமைப்புகள் இருந்தன: 1. இனக்குழு வாழ்க்கை, 2. நிலவுடைமை அமைப்பு.¹ நா. வானமாமலை, இனக்குழுச் சமுதாயம் அழிந்து, அரசு என்னும் நிறுவனம் கட்டமைத்த காலமே சங்ககாலம் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.¹

சங்ககாலம் என்பது, உணவுத் தேடி வாழும் இனக்குழு வாழ்க்கை, கால்நடை வளர்ப்பினைக் கொண்ட மேய்ச்சல் நில வாழ்க்கை, மற்றும் உணவு உற்பத்தி செய்யும் நிலவுடைமைச் சமுதாய வாழ்க்கை ¹ என மூன்று பரிணாம நிலைகளைக் கொண்டதாக இருந்தது. வேட்டைச் சமுதாயம், கால்நடைச் சமுதாயம் அடங்கிய இனக்குழுச் சமுதாயத்திலும், நிலத்தை மையமாகக் கொண்ட நிலவுடைமைச் சமுதாயத்திலும் வெளிவந்த இலக்கியங்கள், நிகழ் காலச் சமுதாயத்தைச் சித்தரிக்க முற்பட்டன.¹

பின்வரும் அட்டவணை, சங்ககாலச் சமுதாயப் பரிணாமத்தின் சமூகவியல் கட்டங்களைக் காட்டுகிறது:

அட்டவணை 1: சங்ககாலச் சமுதாயப் பரிணாம வளர்ச்சியின் சமூகவியற் கோணம்

பரிணாம நிலை	காலநிலை / முக்கிய அம்சம்	அறிஞர் / முக்கியக் கருத்து	ஆதாரம்
இனக்குழுச் சமூகம் (தொடக்க நிலை)	இன வேறுபாடற்ற சமத்துவம், தாய்வழிச் சமுதாயம், வேட்டைச் சமூகம்.	பி. டி. சீனிவாச அய்யங்கார், ¹ ஏங்கல்சு (முதல் வேலைப்பிரிவினை).	
மாற்றுக் காலக்கட்டம் (சங்க காலம்)	உடைமையின் ஆதிக்கம், வணிகம், களவு மணம் மாற்றம், வேளாண்மைத் தொழில்நுட்பம் (கலப்பை).	கோவை ஞானி (உடைமை ¹ ஆதிக்கம்), நா. வானமாமலை (அரசு கட்டமைப்பு).	
நிலவுடைமைச் சமூகம்	நிலத்தை மையமாகக் கொண்ட நிலவுடைமைச் சமூகம், மன்னராட்சி நிறுவனமயமாதல்.	மே. து. ராசக்குமார் (இருவகை ¹ அமைப்பு), க. ப. அறவாணன் (பல்வேறு காலக்கட்டங்கள்).	

3. குடும்ப விழுமியங்கள்: அன்பு, கடமை, குழந்தைச் செல்வம்

சங்க இலக்கியங்கள் உயர்குடி மக்களின் இணைந்த வாழ்வியல் அனுபவங்களைத் தனிப்பட்ட கவிஞர்களின் மூலம் வெளிப்படுத்தின.¹ குறிப்பாக, குடும்ப அமைப்பின் ஆழமான புரிதல்களும், விழுமியங்களும் புறநானூற்றில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன.

3.1. மனையில் வீரம்: மனைவியின் வீரக்கடமையும் அன்பின் வெளிப்பாடும்

இல்லறக் கடமைகளாக விருந்தோம்பல், ஈகை, கொடை போன்ற பொறுப்புகளைக் கொண்டிருந்த பெண்கள், போருக்காகச் சென்றிருந்த தலைவனுக்குரிய கடமைகளையும் செய்தனர்.¹ புறநானூற்றுச் சமூகத்தில் வாழ்ந்த பெண்கள், போரில் விழுப்புண் பட்டு வருதல் என்ற நிகழ்வை இயல்பாகவே ஏற்றுக்கொண்டனர். கணவனின் வீரத்தின் மீது அவர்கள் வைத்திருந்த அசையாத நம்பிக்கையே, தலைவன் விழுப்புண்ணுடன் தான் திரும்பி வருவான் என்ற அவர்களின் மனநிலைக்குக் காரணமாகும்.¹ போர் செய்து விழுப்புண் பெற்ற கணவனைப் பேணிக் காப்பது மனைவியின் தலையாய கடமையாக இருந்தது. புண்ணுடன் இருந்தால் பேய்கள் (காலன்) தொட்டுவிடும் என்று நம்பிய மனைவி, தலைவனைக் காக்கும் விதமாகப் பாதுகாப்புச் செயல்களைச் செய்தாள்.¹ அரிசில்கிழாரின் பாடல் ¹, பெண்கள் வேப்பந்தழையை வீட்டின்முன் செருகி வைப்பதும், ஆம்பல் குழல் ஊதுவதும், ஓசையுடைய

மணியை அடிப்பதும், காஞ்சிப்பண் பாடுவதும், வீடு முழுவதும் அகிற்புகையினைப் பரவச் செய்வதும் புண்ணை ஆற்றுவதற்கான கிருமிநாசினிப் பயன்பாடாகவும், சடங்காகவும் அமைந்ததைக் காட்டுகின்றது.¹ இது, தன் குடும்பத் தலைவன் மீதுள்ள அன்பினையும், அவன் நலம் பேணும் உயர்ந்த குடும்பப் பண்பினையும் வெளிப்படுத்துகின்றது.

மேலும், வீரை வெளியனாரின் பாடலில் ¹, தலைவன் வேட்டையாடிய களைப்பில் தூங்கும்போது, மான் தன் துணையுடன் கூடி விளையாடுவதை மனைவி பார்த்து, அதன் இன்பம் கெட்டுப் போகக்கூடாது என்று அச்சப்பட்டு, நடமாடாமல் ஒதுங்கி நிற்கிறாள். தலைவன் மீது தான் வைத்திருக்கும் அன்புடன், இன்பத்தின் நுகர்நிலையில் மற்ற உயிரினங்கள் மீதும் அவள் அன்பு பாராட்டுவது, குடும்பக் கட்டுமானத்தை ஆழமாக வேருன்றச் செய்கின்றது.¹ இவ்வாறு, போருக்குச் சென்ற தலைவனைப் பாதுகாக்கும் பொறுப்பு மனைவியிடம் முழுமையாக உள்ளதை மேற்கண்ட பாடல் வரிகள் உணர்த்தி நிற்கின்றன. இதன் மூலம், குடும்பப் பாதுகாப்பு, சமுதாயப் பாதுகாப்பிற்கும் பங்களிக்க முடிகின்றது.

3.2. குழந்தைச் செல்வம்: இல்லறத்தின் மாண்பு

குடும்பத்தின் சிறப்பு அம்சமாகவும், விளைபொருளாகவும் குழந்தைச் செல்வம் காணப்படுகின்றது.¹ ஆணும் பெண்ணும் திருமணம் செய்து குழந்தைப்பேற்றைக் கொடுப்பது சமூகக் கடமையாகும். "ஈன்று புறந்தருதல் எந்தலைக்கடனே" என்று குழந்தைப் பேற்றை இச்சமூகத்திற்குக் கொடுப்பது தலையாய கடமையாகக் கொண்டு வாழ்ந்தது சங்ககாலத்துச் சமூகம்.¹

குழந்தைச் செல்வம், கணவன்-மனைவிக்கு இடையே உள்ள பிணைப்பை மேலும் வலுப்படுத்துகின்றது. எவ்வளவு சிக்கல்கள் குடும்பத்தில் இருந்தாலும், குழந்தைச் செல்வம் பிறந்தவுடன், பரம்பரைப் பகை கூட மறைந்து உறவு கொண்டாடுவதற்கு குழந்தைச் செல்வம் உதவுகின்றது.¹

குழந்தையின் மழலை மொழி, குழலின் ஓசை மற்றும் யாழின் ஓசை போன்ற அனைத்து இசைக்கருவிகளும் தோற்றதாகவே கருதப்படும் அளவிற்கு மேன்மை உடையதாகக் கருதப்படுகின்றது. புறநானூற்றுப் பாடல், "யாழொடும் கொள்ளர் பொழுதொடும் புணரர் / பொருள் அறிவாரர் ஆயினும் தந்தையர்க்கு, / அருள் வந்தனவால் புதல்வர் தம் மழலை!" என்று வலியுறுத்துகிறது.¹ அதாவது, பொருள் தெரியாத மொழியைத் தம் குறிப்பால் இனம்கண்டு புரிந்துகொள்ளும் சிறப்பினாலேயே குடும்பத்தின் மகிழ்ச்சியும், அன்பும் மேன்மேலும் பெருகி, இல்லறத்தின் மாண்பினை உணர்த்தி நிற்கின்றது.

மக்கட்செல்வம் இல்லையாயின் வாழ்வு பொருளற்றதாகி விடுகின்றது என்று பாண்டியன் அறிவுடைநம்பி ¹ பதிவு செய்துள்ளார். குறுகுறுவென நடந்து, நெய்யுடை அடிசிலைக் கவ்வியும் துழந்தும் விளையாடும் மக்களைப் பெறாதோர்க்கு, தாம் வாழும் நாளில் பயன் இல்லை என்று இல்லற வாழ்க்கையை உறுதிப்படுத்துகின்றார்.¹ முறை மாற்றி, முன்னுக்குப் பின் முரணான செயல்களோடு வாழ்ந்தும், அதனால் பெற்றோரின் மனம் மகிழும்படியான குழந்தையின் இயல்பான செயல்களே இல்லத்தின் பெருமையை மேன்மேலும் கொண்டு செல்கின்றன. எனவே, குழந்தைச் செல்வமே சிறந்த விழுமியமாகக் கருதப்படுகிறது.

அட்டவணை 2: புறநானூற்றில் குடும்பம் மற்றும் வறுமை தொடர்பான விழுமியங்கள்

விழுமியம்	வெளிப்பாட்டின் தன்மை	புலவர் / சான்று	ஆதாரம்
மனையில் வீரம் (கணவன்-மனைவி அன்பு)	விழுப்புண் ஆற்றுதல், கிருமிநாசினி சடங்குகளைச் செய்தல், கணவன் நலன் பேணுதல்.	அரிசில்கிழார், வெள்ளை மாறனார், ¹ வீரை வெளியனார்.	
குழந்தைச் செல்வம்	இல்லறப் பயன், மழலைச் சொற்களின் மேன்மை, குடும்பப் பிணைப்பை வலுவூட்டுதல்.	பாண்டியன் அறிவுடைநம்பி, ¹ ஒளவையார், வள்ளுவர் (மேற்கோள்).	
வறுமையில் செம்மை	பட்டினியிலும் நேர்மை, விருந்து கண்டு ஒளியும் நிலை, மனைவி கணவன் வரவுக்காகக் காத்திருத்தல்.	பெருங்குன்றார்க்கிழார், பெருந்தலைச்சாத்தனார்.	¹

4. வறுமையில் செம்மை: பொருளாதாரச் சிக்கல்களும் புலவர்களின் அறநெறியும்

சங்ககாலத்தில் ஈகை, கொடை, விருந்தோம்பல் போன்ற நற்பண்புகள் காணப்பட்டாலும், மறுபுறம் வறுமையும் பஞ்சமும் மிகுந்திருந்தன.¹ புலவர்கள், கலைஞர்கள் போன்றோர் வறுமையின் தாக்கத்தை இலக்கியங்களின் வழியாக வெளிப்படுத்தியுள்ளனர்.

4.1. புலவர்கள் சந்தித்த கொடுமையான வறுமைப் பதிவுகள்

வறுமை என்பது மனிதனுக்கு இழைக்கப்படும் கொடுமையாகவும், இளமையில் கொள்ளும் வறுமை மிகவும் கொடியதாகவும் ஒளவையார் குறிப்பிடுகின்றார்.¹ சங்ககாலப் புலவர்களின் பாடல்கள், வறுமையின் உச்சகட்டத்தைக் கண்முன்னே நிறுத்துகின்றன.

பஞ்சத்தின் தாக்கம்: பெருந்தலைச் சாத்தனார் ¹, குமணனிடம் பரிசில் வேண்டிச் செல்லும்போது, தனது இல்லத்தின் வறுமையைச் சித்தரிக்கிறார். பல நாட்களாகச் சமையல் செய்யாத அடுப்பில் காளான் பூக்கும் தன்மையைக் குறிப்பிடுகின்றார் (ஆம்பி பூப்பத் தேம்பு பசி உழவாப்).¹ இது, உணவின்மை காரணமாக ஏற்பட்ட பஞ்சத்தின் கொடிய நிலையை எடுத்துரைக்கின்றது.

குடும்பத் துயரம்: வறுமையில் மனைவியின் மார்பில் பால் இல்லாமையால், பசியால் அழுதுகொண்டிருக்கும் குழந்தையின் முகத்தை நோக்கி இதழ் துடித்து நிற்கும் மனைவியின் துயரம் சித்தரிக்கப்படுகின்றது.¹ பெருஞ்சித்தனாரின் பாடலில் ¹, பசந்த மேனியுடன், பால் கொடுக்க முடியாத நிலையில், குப்பைக் கீரையை உப்பில்லாமல் உண்டு வாழும் வாழ்க்கைச் சூழல் காட்டப்படுகின்றது. இத்தகைய கொடுமை நிறைந்த இல்லாழ்க்கையின் அவலத்தை யாருக்கும் தெரியக் கூடாது என்று மறைவாக உண்டு வாழ்ந்திருக்கின்றனர்.

குழந்தையின் விமர்சனம்: பசியின் கொடுமையால் அழும் குழந்தையைப் பயமுறுத்தவும், சமாதானம் செய்யவும் தாய் பல உத்திகளைக் கையாளும் போது, குழந்தையானது பசிபோக்க முடியாத தந்தையைப் வெறுப்பது போல் முகம் சுளித்துக் காட்டுகின்றது.¹ இது, ஒரு குடும்பத்தின் வறுமை நிலைக்குத் தலைவன்

பொறுப்பேற்க வேண்டும் என்ற சமூக எதிர்பார்ப்பையும், வறுமை குடும்பத்தில் ஏற்படுத்தும் உளவியல் தாக்கத்தையும் வெளிப்படுத்துகின்றது.

4.2. வறுமையிலும் செம்மை காத்தல்

இந்தக் கடுமையான வறுமைச் சூழலிலும், சங்ககாலப் புலவர்கள் அறநெறிகளில் இருந்து வழுவவில்லை. வறுமையால் வாடியபோதும், அவர்கள் தீய நெறிகளைக் கடைப்பிடிக்காமல், பொய், களவு, வஞ்சம் ஆகியவற்றை வளர்க்காமல், வாய்மையோடு செம்மையான வாழ்வை நடத்தினர்.¹

இல்லத்தரசியின் மாண்பு: குடும்ப வறுமையை மனதில் கொண்டும், தலைவியானவள் எந்தவிதத் தவறான முடிவையும் எடுக்காமல், கணவனால் கொண்டு வரப்படும் பொருளுக்காகக் காத்திருந்தாள்.¹ வறுமையில் குடும்பம் என்னும் அமைப்பு எவ்விதமான கீழ்நிலைக்கும் இட்டுச்செல்லப்படவில்லை என்பது புறநானூறு வழி கிடைக்கும் செய்தியாகும்.

விருந்தோம்பல் இழப்பு: பெருங்குன்றூர்க்கிழார், வறுமையின் காரணமாக, தன்னுடைய வீட்டில் இருந்த எளிய பொருளைக்கூட விருந்தினர்க்குப் பகிர்ந்து கொடுத்து உபசரிக்க முடியாத நிலையை "விருந்து கண்டு ஒளிக்கும் திருந்தா வாழ்க்கை" என்று குறிப்பிடுகின்றார்.¹ விருந்தினரை வர வேற்று உபசரிக்கும் மனப்பக்குவத்தையும், நாகரிகத்தையும் வறுமை காரணமாக இழந்துவிட்டதாகக் கருதுவது, பொருளாதார வறுமையால் பண்பாடு சிதைவதை ஒரு குறையாக உணர்த்துகிறது. இந்த வறுமை நிலையிலும், பொருள் வேண்டிப் பொய்யான புகழைக்கூறிப் பொருள் பெறுவதில்லை என்பதே தமிழரின் உயர் பண்பாடாகக் கருதப்படுகின்றது.¹

பொருளுக்காக மன்னனிடம் செல்லும் புலவன், பொருள் கொடுக்காத புரவலனையும் கோபத்தோடு திட்டாமல், அவனுடைய குடும்பத்தை வாழ்த்திவிட்டு வெறுங்கையுடன் வீடு திரும்புவது, புலவர்களின் உயர் பண்பாட்டைக் காட்டுகிறது.¹ வறுமையால் வாடித் துடிப்பதைக் காட்டிலும், "எம்மனோர் இவண் பிறவலர் மாதோ" (எங்களைப் போல் ஈதல் தன்மை கொண்டவர்கள் இல்லாது ஒழிந்து போகட்டும்) என்று பெருங்குன்றூர்க்கிழார் கூறுவது, வறுமையின் மீதுள்ள வெறுப்பையும், சமூக அமைப்பின் மீதான விமர்சனத்தையும் காட்டுகிறது.¹

4.3. புரவலர் - வறுமைச் சுழற்சி மற்றும் சமூகப் பொறுப்பு

மன்னராட்சியும் அரசு பரம்பரையும், வறுமையை, தங்களை உயர்த்திக் காட்டும் அளவுகோலாகப் பயன்படுத்திக் கொண்ட உண்மையை அவதானிக்க முடிகின்றது.¹ மன்னர்களிடம் உள்ள செல்வங்கள், உயர்குடியினரின் புகழையும், ஈகைத் தன்மையையும் உயர்த்திப் பேசப் பயன்பட்டன. அதே சமயம், வறுமை புலவர்களிடமே பொதிந்துக் கிடந்தது.

பெரும்புதுமனாரின் பாடல் ¹, புரவலர்களிடம் உள்ள உடைமை இரவலர்க்குச் சொந்தமானது என்ற கருத்தை வலியுறுத்துகிறது. அதேபோல், "அவர் இன்மை ஆகும், அவர் இன்மையே" என்ற கருத்தின் மூலம், இரவலர்களிடம் உள்ள வறுமை மன்னருக்கு உரியது என்ற சமூகப் பொறுப்பினை நிலைபெறச் செய்கிறார்.¹ பொருள் கேட்கக் கிடைக்காமல் திரும்பிச் செல்லும் புலவர்களும், இரவலர்களும் மன்னனை மகிழ்ச்சியுடன் வாழ்த்திவிட்டு, வறுமையிலும் ஒழுக்கப் பண்புநெறிகளில் தவறாத மனைவியின் உள்ள உறுதியைப் பெறச் செல்வது, இல்லற அமைப்பை மேன்மைப்படுத்திக் காட்டியுள்ளது.¹

5. சமுதாய விழுமியங்கள்: கல்வி மற்றும் ஈகை

5.1. கல்வியின் சமூகப் புரட்சி மற்றும் மேலாதிக்கம்

கல்வி, ஒரு மனிதனின் ஆளுமையையும், சுய சிந்தனையையும் வளர்த்து, சமூக வாழ்வியலைப் புரிந்துகொள்ளும் செயல்வடிவம் பெற்ற கருவியாகும்.¹ கல்வியினால் அறிவுக்கண் உண்டாகும், புகழும் பொருளும் உண்டாகும்.¹

கல்வியின் சமூகச் சமத்துவம்:

சங்ககாலத்தில், வேற்றுமை தெரிந்த நாற்பால் (வருணாசிரம முறை) இருந்தது.¹ உயர்வு-தாழ்வு கட்டமைப்பு இலக்கியத்திற்குள்ளும் புகுந்து அடையாளம் காணப்பட்டது. இத்தகைய பாகுபாடுகள் இருந்த போதும், கல்வியின் மூலம் சமூகத்தில் உயர்வு பெற முடியும் என்ற புரட்சிகரமான கருத்து, பாண்டியன் ஆரியப்படை கடந்த நெடுஞ்செழியனால் வலியுறுத்தப்பட்டது.

அவர்,

"கீழ்ப்பால் ஒருவன் கற்பின், / மேற்பால் ஒருவனும் அவன்கண் படுமே"

என்று கூறுகிறார்.¹ தாழ்ந்த குடியில் பிறந்தவன் கல்வியின் சிறப்பால் உயர்வானால், உயர்ந்த குலத்தவனும் அவனையே பின்பற்றுவான் என்று கூறி, கல்வியை ஒரு சமூகப் புரட்சி செய்யும் மிகப் பெரிய சாதனமாக நிலைநிறுத்தினார். மேலும், மூத்தோன் வருவதற்குப் பதிலாக, அவர்களுள் அறிவுடையோன் வழியிலேயே அரசனும் நடப்பான் ¹ என்ற செய்தி, கல்வியினால் ஒருவனுக்குக் கிடைக்கும் தார்மீக மேலாதிக்கம் மன்னர் அதிகாரத்திற்கு மீறிய உயர்வைப் பெற்றுத்தந்தது என்பதைக் காட்டுகிறது.

கல்வி கற்கும் முறையும் அதன் மதிப்பும்:

கல்வி கற்கும் முறையில், "உற்றுழி உதவியும் உறுபொருள் கொடுத்தும் / பிறற்றைநிலை முனியாது கற்றல் நன்றே" என்று பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன் வலியுறுத்தியதன் மூலம் ¹, கல்வி கற்பதற்கான வழிமுறையையும், கற்றுக் கொடுக்கும் ஆசானை வணங்குவதையும், அவருக்கு உரிய மரியாதையையும் வலியுறுத்தியுள்ளார்.

வள்ளுவர், எண்ணும் எழுத்தும் கண்ணாகப் போற்றப்பட வேண்டும் என்று வலியுறுத்துவதுடன், அழிவில்லாத செல்வமாகக் கல்வியைக் குறிப்பிடுகின்றார்: "கேடில் விழுச்செல்வம் கல்வி ஒருவர்க்கு / மாடல்ல மற்றை யவை".¹ அழிவில்லாத செல்வத்தைக் கொடுக்கும் ஆசான்கள், இறைவனின் செயலுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கப்பட்டனர் ("எழுத்தறிவித்தவன் இறைவன் ஆகும்"). இவ்வாறு, கல்வியினால் சமுதாயப் புரட்சியை உருவாக்கி, மனித வரலாற்றில் புதிய சாதனை படைக்க முடியும் என்ற நம்பிக்கை சங்ககால விழுமியங்களில் வலுவூட்டப்பட்டது.

5.2. ஈகையின் தத்துவம் மற்றும் புரவலரின் தகைமை

ஈகை என்பது வறியோர்க்குச் செய்யும் உயர்ந்த பண்பாகும். ஈதல் செய்யும் குணம் புறநானூற்றில் உயர்வாகவும், மற்றோரால் மதிக்கும் விழுமியமாகவும் கருதப்பட்டது.¹

பண்ணன் - பசிப்பிணி மருத்துவன்:

பண்ணன் என்னும் வீரன், பசியால் வாடும் பாணர்களுக்குப் பசி போக்கும் ஈதலைச் செய்து வந்தான். புலவர்கள், பசி என்னும் பெரும் நோயைத் தீர்க்கும் மருத்துவனாகக் கருதி, அவனை "பசிப்பிணி மருத்துவன்" என்றே அடையாளப்படுத்தினர்.¹ பண்ணன் வீட்டில் சோறு பெற்றுத் திரும்பும் பாணர்களின் நடமாட்டம், மழைக்காலங்களில் ஏறும்புகள் முட்டைகளை எடுத்துச் செல்லும் காட்சியுடன் ஒப்பிடப்பட்டது. இந்தப் புரவலரின் ஈகைத் திறம், பசியை நிர்வகிக்க வேண்டிய அரசின் (அல்லது புரவலரின்) வாழ்வாதாரக் கடமையாகப் பார்க்கப்பட்டது. யான் வாழும் நாளும் பண்ணன் வாழ்வானானால், வாழ்நாள் வறுமை ஒழியும் என்று வாழ்த்துவதிலிருந்து, அவனது ஈகைச் சிறப்புப் போற்றப்படுகின்றது.¹

பாரி - பாகுபாடற்ற கொடை:

பாரி மன்னன் கொடையில் ஈடு இணையற்றவனாகப் போற்றப்படுகின்றான். கபிலர், பாரியை உலகுக்குப் பாகுபாடின்றிப் பொழியும் மாரியுடன் (மழை) ஒப்பிட்டுப் பாடியுள்ளார்.¹ பாரி, புலமை பெறாத மடவர் (அறிவு இல்லாதோர்) தன்னை நாடி வந்தாலும், ஈதல் செய்வதைத் தன் கடமையாகக் கொண்டிருந்தான். பொருள் கொடுப்பதையோ, பசியாற்றுவதையோ தேவையாகக் கருதாமல் இயல்பாகக் கருதி வாழ்ந்தான்.¹ மேலும், பரிசிலர் தன்னிடம் பொருள் வேண்டி இரப்பின், தன்னையே பரிசாகக் கொடுக்கும் ஈகைக் குணம் பாரியிடம் இருந்தது.¹ இந்த உயர் பண்பு, ஈகையின் தத்துவத்தை சமூகத்தில் நிலைநிறுத்தியது.

தகுதிக்கேற்ற பரிசில்:

மன்னர்கள் தங்கள் ஈகைத்தகுதி தாழ்ந்துவிடக்கூடாது என்பதிலும் கவனமாக இருந்தனர். நாஞ்சில் வள்ளுவன், கீரையுடன் உண்ண அரிசி கேட்ட விறலிக்கு, தன் ஈகைத் தகுதிக்கேற்பப் பெருங்குன்று போன்ற யானையைப் பரிசாகக் கொடுத்தான். இவ்வாறு, ஈவோரின் தகுதியறிந்து ஈகை செய்வது, அல்லது தன்னுடைய தகுதி தாழ்ந்து போகாத விதமாகத் தகுதிக்கேற்பப் பரிசில் கொடுப்பது மன்னர்களின் மனப்பக்குவமாக இருந்தது.¹

அட்டவணை 3: சமுதாய விழுமியங்களின் பங்களிப்பு: கல்வி மற்றும் ஈகை

விழுமியம்	வெளிப்பாட்டின் தன்மை	புலவர் / புரவலர் / சான்றுகள்	சமூகவியற் தாக்கம்
கல்வி	பிறப்பால் வரும் உயர்வு-தாழ்வுகளை நீக்குதல், அழிவில்லாச் செல்வமாகக் கருதுதல்.	பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன் (கீழ்ப்பால் ஒருவன் கற்பின்), வள்ளுவர் (கேடில் விழுச்செல்வம்).	அறிவுத் திறனை அடிப்படையாகக் கொண்ட சமத்துவ நோக்கு, சமூக அதிகாரத்தை வழங்கியது.
ஈகை (கொடை)	பாகுபாடின்றி வழங்குதல், பசியை நோய் போல் கருதி நீக்குதல்.	பண்ணன் (பசிப்பிணி மருத்துவன்), பாரி (மாரி ஒப்பீடு).	சமூக நெருக்கடி நிர்வாகம், வறுமையிலும் கலைஞர்களின் வாழ்வாதாரத்தை நிலைநிறுத்துதல்.

6. முடிவும் பரிந்துரைகளும் (Conclusion and Recommendations)

6.1. ஆய்வின் மீள்பார்வை மற்றும் சுருக்கம்

புறநானூற்றுச் சமுதாயப் பதிவுகள், இனக்குழுச் சமத்துவத்தில் இருந்து நிலவுடைமை ஆதிக்கம் கொண்ட சமூகமாகப் பரிணமித்ததை உறுதி செய்கின்றன. வேளாண் தொழில்நுட்பம், பொருள் உற்பத்தி, மற்றும் உடைமையின் ஆதிக்கம் ஆகியவை இந்தப் பரிணாம மாற்றத்திற்கு முதன்மையான காரணிகளாக அமைந்தன.¹

இந்தச் சமூகப் பின்னணியில், தமிழர்களின் பண்பாட்டு மரபு நெறிகளை நிலைநிறுத்த, குடும்ப விழுமியங்கள் மற்றும் சமூக விழுமியங்கள் வலியுறுத்தப்பட்டன. கணவன்-மனைவிக்கிடையேயான அன்பும், குடும்பப் பாதுகாப்பும் (மனையில் வீரம்), குழந்தைச் செல்வத்தின் உளவியல் மேன்மையும் இல்லறத்தின் முழுமையாகப் போற்றப்பட்டன.¹ மேலும், கல்வியை, பிறப்பு அடிப்படையிலான வேறுபாடுகளைக் கடந்து சமூக உயர்வைத் தீர்மானிக்கும் புரட்சிகரமான கருவியாகச் சமுதாயம் கண்டது. வறுமையிலும் செம்மை காத்த புலவர்களின் அறவாழ்வு, ஈகை என்பது சமூகத்தின் வறுமையை நிர்வகிக்கும் புரவலர்களின் வாழ்வாதாரக் கடமையே என்ற சமூகப் பொறுப்பினை உணர்த்தியது.¹

6.2. புறநானூற்று விழுமியங்களின் நிலைபேறு

சங்க இலக்கியங்கள், தாம் வாழ்ந்த சமுதாயம் செயல்திறம் மிக்க சமுதாயமாக இருந்ததால், ஆற்றல் இலக்கியங்களாகத் திகழ்ந்தன.¹ இலக்கியம் என்பது மனிதனின் உயர் வாழ்க்கைக்கு மட்டுமல்லாமல், சமுதாய வளர்ச்சிக்கும் ஏற்றதாக இருக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தைப் புறநானூறு நிறைவேற்றியுள்ளது.¹

புறநானூற்றில் வெளிப்படுத்தியிருக்கும் பண்புநெறிகள், ஒரு நாட்டிற்கு மட்டுமல்லாமல், உலகளாவிய நிலையிலும் எல்லாக் காலத்திற்கும் ஏற்புடையனவாக நிலைபேறு கொண்டவையாக அமைகின்றன.¹ அறிவை மூலதனமாகக் கொண்டு கவிதையைப் படைத்து வாழும் புலவர்கள், வறுமையின் உச்சத்தில் இருந்தபோதும், அறநெறிகளைக் கடைப்பிடித்து, பொய்யோ, களவோ இன்றி வாழ்ந்த செம்மையான வாழ்வு, சங்ககால விழுமியங்களின் நிலைபேற்றை நிரூபிக்கின்றது.

6.3. எதிர்கால ஆய்வுகளுக்கான பரிந்துரைகள்

இலக்கியங்களை பாடிய கவிஞர்கள் உயர்குடி வர்க்கத்தினருடன் நெருங்கிய உறவுகொள்வதுடன், அவ்வர்க்கத்தின் அனுபவங்களையும் இலட்சிய வேட்கைகளையும் கலைப் பொருளாக மாற்றுவவர்களாகக் காணப்பட்டனர்.¹ இந்தக் கட்டாயச் சூழல், கலைஞர்களை ஆளும் வர்க்கத்தினரைச் சார்ந்திருக்குமாறு செய்தது. எனவே, எதிர்கால ஆய்வுகள், புலவர்கள், பாணர்கள், கூத்தர்கள் போன்ற கலைஞர்களின் பொருளாதாரம் மற்றும் அவர்களின் தொழில் இயல்பு, ஆளும் வர்க்கத்தினரின் புகழ்பாடிப் பரிசுப் பொருட்களைப் பெற்று வாழ வேண்டிய கட்டாயச் சூழல் ¹ ஆகிய சமூகப் பொருளாதார முரண்பாடுகளை, வரலாற்றுப் பொருளாதாரத்தின் அடிப்படையில் விரிவாகப் பகுப்பாய்வு செய்யலாம்.

மேற்கோள் சுருக்கப் பட்டியல் (References)

1. Aiyengar, P. T. Srinivasa. (இனக்குழுச் சமூகம் குறித்த கருத்து).¹
2. Aravaanan, K. P. தமிழ் இலக்கியச் சமூகவியல். (ப. 63).¹
3. Engels. (முதல் வேலைப்பிரிவினை குறித்து).¹
4. Gnanavel, Kovai. (உடைமைக்கு ஆதிக்கம் குறித்த கருத்து).¹
5. Kizhar, Perun-kunrur. (வறுமைப் பாடல்: விருந்து கண்டு ஒளியும் திருந்தா வாழ்க்கை குறித்து).¹
6. Nambi, Pandiyan Arivudai. (மக்கட் செல்வம் குறித்து).¹
7. Periyar. (இலக்கியக் கொள்கை குறித்து; விடுதலை 30/12/70 பக். 3-4).¹
8. Raasukumar, Mae. Thu. (சமுதாய அமைப்பு குறித்த வரையறை).¹
9. Sathanar, Perun-thalai. (வறுமைப் பாடல்: ஆம்பி பூத்தல் குறித்து).¹
10. Vanamamalai, Na. (அரசு கட்டமைத்த காலம் குறித்த கருத்து).¹
11. Veerayanar, Veerai. (மனையில் வீரம், உயிரினப்பற்று குறித்து).¹
12. புறநானூறு. (அரிசில்கிழார், வெள்ளை மாறனார், பெருஞ்சித்தனார், ஆவூர் மூலங்கிழார், பெரும்பதுமனார் பாடல்கள்).¹
13. திருக்குறள். (கல்வி அதிகாரம்).¹
14. தொல்காப்பியம். (ஈயென் கிளவி இழிந்தோன் கூற்று - 928).¹
15. உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம். தமிழ் இலக்கியக் கொள்கை. 1975. (தொகுதி - ஐ ப.4).¹

Works cited

1. Ref-purananooru.docx

இந்த ஆக்கம், கிரியேட்டிவ் காமன்சு அட்ரிபியூசன் 4.0 சர்வதேச உரிமத்தின் கீழ் உரிமம் பெற்றுள்ளது.